

forvalternes Lønning, og der er derom anført saameget baade for og imod, at jeg ikke kan have Meget at tilføje, og jeg skal i det Bæsentlige kun henholde mig til hvad den høitærede Finanzminister under den nævnte Forhandling med saamegen Styrke udtalte. Dog maa jeg endnu tillade mig at yttre, at jeg under den nævnte Forhandling havde Bausfælighed med at orientere mig i den Modstand, som Alderstilla-gene i det Hele fandt. Det forekom mig, at enkelte af de ærede Landssthingsmænd, der udtalte sig derimod, betragtede Alderstilla-gene som et personligt Tillæg, der var givet af Naade, hvilket det dog ingenlunde er. En æret Landssthingsmand, saavidt jeg erindrer den 1ste for 1ste Kreds (H. B. Hansen), gjorde opmærksom paa, at det var fornemmeligt de høie Gaager, der vilde faae Alderstilla-g, og at der altsaa fornemmelig vilde blive en Forhøielse for dem, og ikke for de lavere. Han gjorde saaledes opmærksom paa, om jeg ikke feiler, at af Amtforvalterne vilde der kun være een eneste i nedreste Klasse, som vilde komme til at faae Alderstilla-g. Det forekommer mig, at den meget ærede Taler oversaae eller ikke stærkt nok fremhævede, at det kun stillede sig saaledes for Tiden, at det var Noget, som maatte ligefrem følge af det hidtil fulgte Anciennitets-System, og at Alderstilla-g virkelig senere syntes at være en Rettelse af det Forhold, der derved frembragtes. Det syntes mig, som om flere Talere, der vare mod Alderstilla-g, ikke have stillet sig det saa ganske klart, om jeg saa tør udtale mig, hvori Alderstilla-g egentlig bestaae; de betragtede det ikke saaledes, som det forekommer mig at være, som en Fortsættelse af det Anciennitets-system, der virkelig hidtil hos os har gjældt. Det er dog vist, at det ved ethvert Embedes Besættelse altid er kommet overmaade meget i Betragtning, hvilken Alder Concurrenterne til Embedet havde, hver i sin Embedsstilling; det har saa stærkt gjort sig gjældende, at vistnok Enhver i det daglige Liv har hørt det stærkt fremhævet og omtalt, naar en Ældre var bleven forbigaaet. Vi have oftere hørt, naar En ikke har faaet det Embede, han søgte, at han har sagt: „Jeg er dog ikke bleven forbigaaet“, og Udtrykket „forbigaaet“ har da egentlig kun villet sige, at ikke nogen Yngre i samme Embedsstilling var

bleven foretrukken. Det er saaledes ikke alene, som den høitagtede Finanzminister har gjort opmærksom paa, Tilfældet, at vi allerede have havt Alderstilla-g maafee under en anden Form, idet nemlig i en stor Deel af de forskjellige Embedsclasser Lønnen har været afhængig af Bedkommendes Alder i Embedsstillingen, at saaledes i Embedsstillinger af samme Art, for at nævne et Exempel, Overretssagseforerne, have de Ældste havt høiere Løn end de Yngre. Det er ikke alene paa den Maade, at Alderstilla-g have fundet Sted, men det har paa en indirecte Maade fundet Sted ved vort hele Anciennitets-system, og Alderstilla-g synes derfor mig at være for en stor Deel et Supplement netop til Anciennitets-systemet. Udvalget er derfor ogsaa af den Mening, at Alderstilla-g i det Hele ere hensigtsmæssige, men Graden af denne Hensigtsmæssighed vil jo i hvert Fald beroe paa de enkelte Tilfælde. De kunne være mere hensigtsmæssige ved een Embedsclass, mindre ved en anden, i enkelte Tilfælde maafee slet ikke være hensigtsmæssige; men Principet i det Hele troer dog Udvalget at maatte udtale sig for. Og, naar der er Spørgsmaal om det her foreliggende Tilfælde ved Lov-embedsmænd, da mener Udvalget, at netop her er særdeles Meget, der taler for dem. Der er for det første et meget stort Antal Embedsmænd af samme Art, hvor Forskjellen ialfald kun bestaaer i, at den One har en større Virkekreds, som er noget besværligere. Skulde man nu lønne dem alle saaledes, som de der vare høist lønede, vilde allerede derved for Staten komme en betydelig Udgift. Nu har vel en æret Rigsdagsmand, — om jeg mindes ret, brugte han det Udtryk, — sagt: „En Arbejder er sin Løn værd“, og at, som Følge deraf maatte Lønningen være lige høi for dem alle; men jeg troer ikke, at man kan fremstille nogen som helst Gåge som absolut rigtig. Der kan vistnok være Grund til at tage Hensyn til Bedkommendes præsumptive Alder og Stilling. Om, for at tage et Exempel, en Løn af 800 Rbd. for et lidet Embede er tilstrækkeligt for en Mand, der nylig er kommen i Embede, for en yngre Mand, kan det let være for lidt, naar samme Mand har en talrig Familie, og maa gjøre større Udgifter. Uagtet